

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α΄

7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 6

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Μελέτιος ἀπεφάσισε ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ Θρόνου καὶ ν' ἀποσυρθῆ εἰς Ἅγιον Ὄρος. Ἡ ἀποχώρησις αὕτη δέον νὰ γείνη δεκτὴ ὡς θυσία σπουδαία, ἣν ἐπιβάλλουσι τὰ καθ' ὄλου πράγματα κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Λαζάνῃ ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀποχωρῶν τοῦ Θρόνου του, διευκολύνει τὴν κατὰ τὰς περὶ παραμονῆς τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐν Κων]πόλει ἀποφάσεις τῆς ἐν Λαζάνῃ Συνδιασκέψεως νέαν θέσιν ὑποῦ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀφαιρῶν δ' ἐγκαίρως ἀπὸ τῶν Τούρκων πᾶσαν ἐνδεχομένην κατὰ τοῦ προσώπου αὐτοῦ αἰτιάσεων πρόφασιν, δυναμένην νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρον τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου, παρασκευάζει ἀκοπώτερον καὶ ἐλευθερώτερον τὸν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς εἰρήνης προσανατολισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὰς νέας συνθήκας.

Καὶ ὅποια μὲν ἔσται ἡ ἐν ταῖς νέαις ταύταις συνθήκαις ἀναδιοργάνωσις τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ ὑποκείμενον συντόνου μελέτης καὶ σκέψεων λελογισμένων τῶν τε ἐν Κων]πόλει ἱεραρχῶν καὶ λογάδων, καὶ τῆς εἰς τὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου ὑπαγομένης Ἱεραρχίας, ὡς καὶ πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδεικνυμένων παραγόντων. Τοῦτο δὲ μόνον δύναται νὰ τονισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἐν σχέσει πρὸς τὴν καθ' ὄλου μέλουσαν θέσιν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ὅτι βᾶσις καὶ θεμέλιον τῶν μελλουσῶν συσκέψεων τε καὶ ἀποφάσεων δέον νὰ ἦνε οὐ μόνον ἡ

παντὶ σθένει περιφρούρησις καὶ κατοχύρωσις τοῦ ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ ἀρχικοῦ γόητρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ καὶ ἡ μείζων τόνωσις τῆς αὐθεντίας αὐτοῦ, τηρουμένων καὶ σφραζομένων τῶν θεμελιωδῶν ἐκείνων προϋποθέσεων, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τὰς φιλοστόργους μητρικὰς αὐτῆς πτέρυγας διάσωσιν καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων ἐθνικῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν προσφιλῶν αὐτῆς θυγατέρων.

Τοιούτων ἐμπεφορημένοι ἐλπίδων, παρὰ τὴν εὐλογον ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου δυσθυμίαν, ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν ὡς ἔργον μεγάλης συνέσεως καὶ ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τοῦ παρόντος, ἀλλὰ καὶ ὡς μεγαλόψυχον θυσίαν ὑπὲρ παρασκευῆς αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ε'

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, γενομένη τῇ 21 Ἀπριλίου ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ ἐν τῷ συνόλω αὐτῶν, μετ' ὃ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐπισήμων ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συγχαρεὶς τὴν Ἱεραρχίαν ἐπὶ τῇ ἐπιτελεσθείσῃ σπουδαιότατῃ ἐργασίᾳ καὶ εὐχηθεὶς ὅπως τὸ ταχύτερον οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι συνέλθωσιν αὐτίς καὶ συνεχίσωσιν αὐτὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας προσεφώνησε τὸν Μακ. Πρόεδρον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Μελέτιος, ἐκφράσας αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἱεραρχίας διὰ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΕΡΙ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙ-
ΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Διακηρύττει ότι,

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 23/30
Μαΐου 1923 Νομ. Διατάγματος ἡ Θεολογικὴ
Σχολὴ ἀπεφάσισε τὴν πλήρωσιν τῶν ἀκολου-
θῶν τακτικῶν ἐδρῶν :

- 1) Τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς
Καινῆς Διαθήκης.
- 2) Τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς, τῆς
Λειτουργικῆς καὶ τῆς Κατηχητικῆς.
- 3) Τῆς Πατρολογίας μετὰ τῆς ἑρμηνείας τῶν
Πατέρων.

Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ ὑποψήφιοι ὅπως
μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1923 ὑποβάλωσι τῇ
οἰκείᾳ Σχολῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν
μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπου-
δῶν καὶ τῆς δράσεως, ὡς καὶ εὐρεῖαν
ἀνάλυσιν τῶν σχετικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργα-
σιῶν αὐτῶν. Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι νὰ
ὑποβάλωσι τόσα ἀντίγραφα, ὅσοι οἱ τακτικοὶ
Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1923

Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ Δ. ΠΑΠΠΟΥΛΙΑΣ

τὸ πρωτοφανὲς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος γεγονός τῆς συγκλήσεως, τῇ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ,
τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ εὐχρηθεὶς ἐν τέλει
πάμπολλα τὰ ἔτη τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος ἐπ' ἀγα-
θῷ τῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐπισήμων συνεδριῶν αὐτῆς ἡ
Ἱεραρχία παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως, τοῦ Μακαρισιτάτου Προέδρου συστήσαντος
Αὐτῷ ἕνα ἕκαστον τῶν Ἱεραρχῶν. Ὁ Μακαριώτατος
προσεφώνησε δι' ὀλίγων τὸν Βασιλέα, εἰπὼν ὅτι ἡ Ἱε-
ραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποπερατώ-
σασα τὸ ἔργον δι' ὃ συνεκλήθη, ὑποβάλλει τὸς εὐχὰς
αὐτῆς πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἐπικαλεῖται ἐπ' Αὐτὸν
τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς
ἀπήντησεν ἐκφράσας τὴν ζωηρὰν Αὐτοῦ εὐχαριστη-
σιν, διότι ἔβλεπε παρισταμένους τοὺς Ἱεράρχας, καὶ
συνεχάρη αὐτοῖς θερμῶς ἐπὶ τῷ ἐπιτελεσθέντι σπου-
δαίῳ ἔργῳ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Ὡσαύτως ἡ Ἱεραρ-

χία παρουσιάσθη ἐν τῇ δλομελείᾳ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ
Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ δι' Ἐπιτροπῆς ἐνώ-
πιον τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ζητή-
σασα τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ νόμου κύρωσιν τοῦ
παρασκευασθέντος ἔργου καὶ λαβοῦσα τὴν ὑπόσχε-
σιν ὅτι ἡ κύρωσις θὰ παρασχεθῇ.

Ἐπὶ μίαν δὲ περίπου ἑβδομάδα ἡ Ἱεραρχία συν-
ερχομένη τακτικῶς δις τῆς ἡμέρας ἐξήτασε λεπτομε-
ρῶς τὸ παρασκευασθὲν σχέδιον νόμου περὶ τῶν
ἱερῶν ναῶν καὶ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ συνδιδ-
σκέφθη ἐπὶ τῶν προβληθέντων ὑπὸ τοῦ Μακαριω-
τάτου γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ
ἐπὶ τῆς θερησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς
κοινωνίας. Αἱ τελευταῖαι αὗται συνεδρίαί, λήξασαι τῇ
27 Ἀπριλίου, κατέδειξαν περιτρώως τὴν ὑψίστην
σπουδαιότητα ἅμα καὶ ἀνάγκην τῶν τακτικῶν συνε-
λεύσεων τῆς Ἱεραρχίας. Πάντες δὲ οἱ Ἱεράρχαι ἐξε-
δήλωσαν τὴν μεγίστην αὐτῶν εὐχαρίστησιν καὶ χα-
ρὰν καὶ ἀπεχωρίσθησαν ἐπενυχόμενοι πρὸς ἀλλήλους
ὅπως ὀριστικῶς ἀνανεωθῇ καὶ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὁ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων
ἐπιβαλλόμενος θεσμὸς τῶν τακτικῶν Συνόδων τῆς
Ἱεραρχίας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πατριαρχεῖον Ὁρθόδοξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας

Α. Ε. Ἀριθμὸς 1420

17)10 Ἀπριλίου 1923. Ἐν Βελιγραδίᾳ.

Μακαριώτατε

Ἀγαπητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ Χρυσόστομε,

Χαρὰν ἀσυνήθη μοι ἐπροξένησε τὸ ἑμέτερον κανο-
νικὸν εἰρηρικὸν γράμμα ὑπὸ χρονολογίαν 18 Μαρτίου
1923, διὰ τοῦ ὁποῦ εὐηρεστήθητε νὰ μοι γνωστοποιή-
σητε τὴν ἑμέτεραν ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησιν ἐπὶ τοῦ χη-
ρεύσαντος Θρόνου τῆς Ἁγίας Ἀποστολικῆς Μητρο-
πόλεως Ἀθηνῶν.

Θεῶν ἀνακοινώσῃ τὸ ἑμέτερον γράμμα εἰς τε τὴν
καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Σύνοδον καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον
τῶν Ἀρχιερέων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας Σερβικῆς Ἐκ-
κλησίας, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι τὰ δύο ταῦτα ὀψηλὰ
διοικητικὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Σώματα, μετ'
ἐξαιρετικῆς εὐχαριστήσεως θὰ δεχθῶσι τὴν εἶδησιν τῆς
Ἱετέρας ἀνόδου εἰς τὸν Ἅγιον τοῦτον Θρόνον.

Ἄπαντες ἡμεῖς καλῶς γνωρίζομεν πόσον καρπο-
φόρος ὀπήρξε μέχρι τοῦδε ἡ ἑμέτερα ἐργασία ἐν τῇ
ἀόκνῳ καὶ ζηλωτῇ προσπάθειᾳ πρὸς κήρυξιν τῆς ὀρθο-

δόξου διδασκαλίας και υπεράσπισιν τῶν ἁγίων ἀληθειῶν τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως.

Πάντες ἡμεῖς εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ Ἑμετέρα ἐπιστημονικὴ ἀξία θέλει ἀποβῆ λίαν λυσιτελὴς τῇ Ἁγίᾳ καὶ κοινῇ ἡμῶν Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, ὅποτε ἤθελε παραστή ἀνάγκη διευθετήσεως διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς, τὴν ἐσωτερικὴν ρύθμισιν καὶ τὴν ἐν τῇ πίστει πρόοδον τῶν πνευματικῶν αὐτῆς ποιμνίων.

Αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας ἐν τῷ γράμματι Ἑμῶν ἀναφέρετε, προέκυψαν ἐν οὐμπαντι τῷ κόσμῳ ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων. Τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ αἰσθήματα ὑπέστησαν ἀληθῶς κλονισμὸν εἰνα συνεπείᾳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δεινῶν καὶ τῶν ἐκ τούτου προκυφασῶν συνθηθειῶν, ἀλλ' ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, κατανοήσας ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἄγει εἰς ἀγαθόν, ἤρχισε νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὰ χριστιανικὰ αὐτοῦ καθήκοντα καὶ νὰ ζητῇ τὴν ψυχικὴν ἀνακούφισιν ἐν τῇ πίστει αὐτοῦ.

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία θὰ ὑποστηρίξῃ τὰ εὐσεβῆ ταῦτα αἰσθήματα τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς, οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένες θὰ ἀγωνισθῶσι πρὸς ἐδραίωσιν τῆς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ζωῆς παρὰ τῷ ἐμπειπιστευμένῳ αὐτοῖς ποιμνίῳ.

Μεγάλα καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει αὐτῶν δύσκολα καθήκοντα ἐπιφυλάσσονται τῇ κοινῇ ἡμῶν ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῇ δράσει τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς φίλης ἡμῶν Ἑλλάδος. Ἄλλ' ἐμπιστευθῶμεν ἐαυτοῦς πάντες μετ' ἰσχυρᾶς πίστεως εἰς τὴν παντοδύναμον θεῖαν Χάριν, ἣτις δωρεῖται παρὰ τοῦ ἡμετέρου Σωτῆρος καὶ ἣτις στηρίζει ἵνα μὴ καμφθῶμεν μηδεμίαν στιγμὴν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἱερῶν καὶ δυσκόλων καθηκόντων ἡμῶν. Ἡ Ἁγία αὕτη Χάρις ἂ; καθοδηγῇ τὰ ἔργα ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ ἂς ἐκατεύσωμεν τὸν Ὑψίστον ἵνα μεταξὺ ἡμῶν παγίωσῃ τὴν ἐν Χριστῷ εἰρήνην καὶ τὴν ἀμοιβαίαν καὶ διαρκῆ ἀδελφικὴν ἀγάπην, ἵνα οὕτω καταφανῇ ὅτι εἴμεθα μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ πιστοὶ ἔργαται ἐν τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ ἀμπελῶνι.

Ἦν ἐμὴν μετριότητα καὶ τὸ θεόδοτον ποιμνιον τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας συνιστῶ ταῖς ἡμετέραις ἀγίαις εὐχαίς.

Ἀφωσιωμένος Ὑμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ συλλειτουργός

Ἀρχιεπίσκοπος Ἰπεκίου

Μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ Καρλοβιτσιού καὶ Πατριάρχης Σέρβων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ)

“ΕΝΩΣΙΣ”

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ εἰρημέων περὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Θρησκευτικῶν Σωματείων ἂ; ἐπιτραπῇ εἰς ἡμᾶς; νὰ προσθέσωμεν καὶ τινὰς σκέψεις, δι' ὧν φανταζόμεθα ἐπιτευκτοῦς τοὺς μεγάλους καὶ ὀφηλοῦς ὄντως σκοποὺς τῆς «Ἑνώσεως».

Τὰ Σωματεῖα βεβαίως ἤγαγεν εἰς ἔνωσιν ἢ βαθεῖα συναίσθησις, ὅτι, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν αὐτῶν περίπου σκοπῶν, ἀπαιτεῖται συγκέντρωσις τῶν μεμερισμένων μικρῶν δυνάμεων εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν δύναμιν. Ἐφαρμόζεται δηλαδὴ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔ,τι ὑπέδειξεν ὁ ἐτοιμοθάνατος πατὴρ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ διὰ τοῦ πειράματος τῆς δέσμης τῶν ράβδων.

Ἡ διὰ τοῦ συντονισμοῦ ὅμως τῆς δράσεως τῶν Σωματείων ἐπιδιωκομένη συνεργασία δέον ν' ἀποτελῇ πραγματικὴν, αἰσθητὴν δύναμιν, οὐχὶ δὲ δύναμιν θεωρητικὴν, ἐκδηλουμένην καὶ περιοριζομένην εἰς συγκεντρώσεις καὶ συνελεύσεις καὶ διασκέψεις καὶ λόγους πολλούς. Πρέπει νὰ συνειθίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ λέγωμεν ὀλίγα καὶ οὐσιαστικά, καὶ νὰ πράττωμεν ταχέως. Πρέπει αἱ σκέψεις καὶ οἱ λόγοι μας νὰ μεταφράζονται ἀμέσως εἰς ἔργα. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μαρτυρῶμεν, ὅτι πραγματικῶς ἀποτελοῦμεν δύναμιν. Κατὰ ταῦτα, ἐν τῇ «Ἑνώσει» συνεκτικὸς τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς ἄλληλα δεσμὸς δὲν πρέπει νὰ ἦνε μόνον αἱ συσκέψεις καὶ ὁ πόθος τοῦ ἀκούειν ὁμιλητάς, ἀλλ' οὔτε ἢ ἐκ μίας, φέρ' εἰπεῖν, δραχμῆς μηνιαία ἢ ἑβδομαδιαία συνδρομῆ, οὔτε τὸ εἰς τὸ γράμμα περιοριζόμενον Καταστατικόν τῆς. Ὁ δεσμὸς οὗτος πρέπει νὰ ἦνε ζωντανός, νὰ μεταβάλλεται δὴλα δὴ εἰς ἔργον καὶ πράξιν καὶ δράσιν καὶ ζωὴν κοινήν. Τὰ μέλη τῆς «Ἑνώσεως» πρέπει νὰ ἦναι ζωντανὰ καὶ πραγματικά, ὅχι νεκροφανῆ καὶ ὀνομαστικά, ὅχι χλιαρὰ καὶ ἀδιάφορα. Ἡ «Ἑνωσις», ἀποτελοῦσα σύνδεσμον δυνάμεων ἠθικῶν, δέον νὰ μεταποιῇ τὰς δυνάμεις ταύτας εἰς ἔργον ὑλικὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἐν αὐτῇ συνδυαζομένων ἐπὶ μέρους δυνάμεων.

Ἡ «Ἑνωσις», λοιπόν, πρέπει νὰ μετατραπῇ εἰς δύναμιν ὑλικὴν, ἐὰν θέλῃ νὰ εὐοδοθῇ τὸ μέγα ἔργον, εἰς ὃ ἀπεδύθη. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἀποβῇ μέγας οικονομικὸς ὀργανισμός, διότι οὐδενὸς σκοποῦ θὰ ἐπιτόχη ἄνευ ἀφθόνων καὶ ἰσχυρῶν ὑλικῶν μέσων. Πῶς θὰ ἀποβῇ ταιόδοτος ὀργανισμός, εἴνε ζήτημα λεπτομερειῶν ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν θεμελιώδη μόνον κατεῦθονσιν εἰσηγούμεθα. Καὶ ὁ λόγος προφανής. Διότι ὅσῳ εὐκολώτερον καὶ ἀκοπώτερον καὶ ἀπροσπαθέστερον διακίδεται τὸ κακόν, τόσῳ δυσκολώτερον καὶ κοπιωδέστερον ἀποβαίνει ἢ ἐκρίζωσις αὐτοῦ. Πρὸς προαγωγὴν τῶν πνευματικῶν

και ήθικων αὐτῆς σκοπῶν ἢ «Ἐνώσις» χρήζει και μεγάλου ήθικου σθένους, ἀλλὰ και ἀφθόνων ὀλικῶν μέσων, δι' ὧν θὰ δυνηθῆ νὰ ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν ποικίλων τοῦ κακοῦ μορφῶν.

Φανταζόμενοι ὅμως τὴν «Ἐνώσιν» ὡς δύναμιν ὀλικήν, νοοῦμεν τὴν ὀλικὴν αὐτῆς ἐμφάνισιν συγχρόνως και ὡς δυναμικὴν ἐκφραζομένην εἰς ὡς μέγιστον ἀριθμὸν μελῶν ἐνεργῶν. Πρέπει νὰ ἀσκηθῆ εὐρυτάτη, σεβναρὰ και θερμουργὸς προπαγάνδα, ὅπως ἐκ πάντων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων στρατολογηθῶσιν ὡς πλείστοι ὁμοῖδεσθαι, και θέλοντες και δυνάμενοι νὰ ἐκφράζωσι τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς δράσεως τῆς «Ἐνώσεως» προσχώρησιν των διὰ ψήφω ν. Λαμβανομένου ὅπ' ὄφιν, ὅτι ὁ τελεσφορώτερος τρόπος τῆς ἐν τῇ ζωῇ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν και τῶν σκοπῶν τῆς «Ἐνώσεως» τῶν Σωματείων εἶνε ἡ ὁδὸς ἢ νομοθετικὴ, ἢ «Ἐνώσις» πρέπει νὰ ἀπαρτισθῆ εἰς πλείστας ψήρους, ἵνα ἀποκτήσῃ ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ Σώματι, προαγάγῃ τὰς ἰδέας και τὰς ἀρχὰς τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλῷ και ἰσχύσῃ νὰ ἀποκρυσταλλώσῃ αὐτὰς εἰς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ παραλλήλως πρὸς τὴν διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ ἐπιτεροξίν τῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ παγίωσης τῶν ἀρχῶν τῆς «Ἐνώσεως», ἄλλο σπουδαιότατον μέσον εἶνε ἢ διὰ τοῦ προφορικοῦ κηρύγματος και ἢ διὰ τοῦ τύπου διδασκαλία. Θὰ ὄφαιλε δῆλον ὅτι ἢ «Ἐνώσις» διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς ὀλικῶν πόρων πρῶτον μὲν νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας πυκνοῦσα τὰς τάξεις τῶν ἱεροκηρύκων, διὰ προπαρασκευῆς και προπνήσεως αὐτῶν ἐν εἰδικοῖς φροντιστηρίοις· δεῦτερον δ' εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς νὰ περιλάβῃ τὴν Ἰδρυσιν Λαϊκῶν Πανεπιστημίων ἀνὰ τὰς πολυανθρωποτέρας πόλεις τοῦ Βασιλείου, ἐν οἷς θὰ ἐδιδάσκοντο τὰ κοριώτερα τῶν θρησκευτικῶν και τῶν ἄλλων μορφωτικῶν μαθημάτων κατὰ τρόπον προσιτὸν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ λαοῦ και τρετον νὰ ἀποβῆ μέγας Ἐκδοτικὸς Οἶκος δυνάμενος δι' ἰδιοκτήτου μεγάλου και πλουσίου Τυπογραφείου νὰ διακίδῃ ἐν μικροῖς και εἰσῶνοις βιβλίοις πᾶσαν θρησκευτικὴν, ἡθικαστικὴν και καθ' ὄλα μορφωτικὴν διδασκαλίαν εἴτε πρωτοτόπως εἴτε και ἐν μεταφράσει, τῇ συνεργασίᾳ τῶν δυνάμενων και ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐπιστημόνων δεδοκιμασμένης πείρας και ἱκανότητος.

Ταύτας τὰς σκέψεις ἐκρίναμεν καθήκον ἡμῶν νὰ βίψωμεν προχειρῶς ἐνταῦθα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπ' αἰτίας οἰωνοῖς πραγματοποιηθείσης «Ἐνώσεως» τῶν Σωματείων, φρονούντες ὅτι μόνον ἐπὶ ταιούτων βάσεων ἐδραζομένη και ταύτην τὴν κατεβῆθυσιν ἀκολουθοῦσα δύ-

ναται νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ὅπερ καταστοχάζεται ὄψηλοῦ σκοποῦ.

Γ. Π.

ΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Ἐξ ἀφορμῆς ἐπανειλημμένων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας δραμάτων, ἐκτυλιχθέντων συνετεία χαρτοπαικτικῶν ἐπιχειρήσεων και ἐχόντων ὡς θυμάτα χρηστούς, κατὰ ἰάλλα, πολίτας και οἰκογενειάρχας, ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπουργῶν ἐπιστολήν, διεκτραγφδῶν τὰ εἰς βίρος και ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν ἀτόμων, τῶν οἰκογενειῶν και τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἐν τοῖς χαρτοπαικτικοῖς κέντροις τελούμενα και συνιστῶν τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ὡς γνωστὸν, διὰ τοῦ τελευταίου περὶ χαρτοπαικτικῶν κέντρων νόμου δὲν ἀπαγορεύεται παντάπασι τὸ χαρτοπαίγνιον, ἀλλ' ἀπλῶς μετριάζεται, ληφθείσης ὡς βάσεως αὐτοῦ τῆς δυσπολεμήτου ἐρριζωμένης ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἕξεως τοῦ παίξιν. Ὁ νόμος ἄρα εἶνε ἀπλῶς συμβιβαστικὸς, ὡς τείνων νὰ ταῦτίσῃ μίαν ἀνήθικον κοινωνικὴν ἕξιν πρὸς τὸ νόμιμον και τὸ δίκαιον. Ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου ἐπῆλθεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἢ ὑπὸ μορφᾶς μὴ ὑπαγομένης εἰς τὸν νόμον ἐξέλιξις τῆς χαρτοπαιξίας, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν. Τοιοῦτοτρόπως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἰσχύοντος περὶ χαρτοπαιγνίων νόμου, παίζεται ἐν τοῖς χαρτοπαικτικοῖς κέντροις ὡς ἐπιτετραμμένον τὸ τυχηρὸν παίγνιον, τὸ γνωστὸν ὡς «31», ὅτι δ' ὁ νόμος προσεπάθησε τάχα νὰ προλάβῃ διὰ τῶν λοιπῶν ἀπηγορευμένων παιγνίων, τὰ δράματα δηλαδὴ τῆς διαφθορᾶς και τοῦ σφαιγιασμοῦ τῆς κοινωνικῆς τιμῆς τῶν ἐμπλεκομένων εἰς τὴν πλεκάνην τοῦ εὐκόλου κέρδους, συντελεῖται καθ' ὄλην τὴν φρικαστικὴν ἔκτασιν περὶ τὸ, ὡς ἀκίνδυνον και ὡς «οἰκογενειακὸν» χαρακτηριζόμενον, παίγνιον «31», ὅπερ, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτερόμενον, ἀποβαίνει, ὑπὸ τὰ νομιμώτερα τῶν προσχημάτων, τὸ ληστρικώτερον τῶν τυχηρῶν παιγνίων. Ἐν ὀπιτῇ ὀφθαλμοῦ διὰ τῶν σατανικωτέρων ἀπάτης μεθόδων, διαρπάσσονται δι' αὐτοῦ περιουσίαι ὀλόκληροι.

Ὁ χαρακτῆρ τῶν θυμάτων τῶν χαρτοπαικτικῶν τούτων παιγνίων εἶνε συνηθέστατα τοιοῦτος, ὥστε δὲν γίνονται γνωστὰ τὰ δράματα αὐτῶν, ὡς τὰ πολλά, ἕξω τῶν χαρτοπαικτικῶν κύκλων. Καὶ ἐξ ὅσων ὅμως εἰς εὐρύτερον κύκλον ἐγνώσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἄρει νὰ μορφώσῃ τις τὴν

πραγματικήν εικόνα τῆς συντελουμένης καταστροφῆς, ἥτις ἀνευ ὑπερβολῆς ἐμφανίζεται ὡς σοβαρωτάτη συμφορὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Ἐντιμος οἰκογενειάρχης, πατήρ τεσσάρων τέκνων, ἀπολέσας σημαντικὸν τῆς περιουσίας του μέρος καὶ ἀποπειρώμενος τὴν διασπάθεισιν καὶ τῶν τελευταίων του οἰκονομῶν, φονεύει τὴν ἀτυχῆ σύζυγόν του, ἄρνούμενην νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν τελευταίαν ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου τῶν τέκνων του! Ἀξιωματικὸς χρηστὸς κατὰ τὰλλα καταφεύγει εἰς τὸ δηλητήριον διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀτιμίαν του! Τίμιος βιοπαλαιστής ὑπάλληλος, ἀποτυχὼν εἰς τὰς περὶ τὴν πρασίνην τράπεζαν ἐπιχειρήσεις του, ἀποπειρᾶται νὰ φονεύσῃ τὸν προϋστάμενόν του! Πόσα δὲ καθ' ἑκάστην θύματα παρομοίων χαρτοπαικτικῶν τραγυδιῶν βλέπει ἡ ἀνατέλλουσα ἠὼς ἐξερχόμενα τῶν χαρτοπαικτικῶν κέντρων καὶ κατηφῆ πορευόμενα τὴν ὁδὸν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς καταστροφῆς!

Ἡ εἰς τσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἠθικὰ ἐρείπια μεταβολὴ ὑγιῶν ἄλλως παραγόντων ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἀποτελεῖ ὀλεθρίαν πληγὴν διὰ τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὄργανισμὸν. Διότι, ἂν θελήσῃ τις νὰ προσέξῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῶν τακτικῶν τῆς πρασίνης χαρτοπαικτικῆς τραπέζης θαμῶνων, θὰ ἴδῃ ὅτι αἱ λαϊκώτεραι ἀστικαὶ τάξεις ἐσποικῶς ἐκπροσωποῦνται εἰς τὴν ὀργιαστικὴν ταύτην πανδαισίαν. Μετεδόθη λοιπὸν τὸ μόλυσμα λίαν ἐπικινδύνως εἰς τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὄργανισμὸν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μητροπολιτικὸν διάβημα ἔσπευσε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν παραγόντων εἰς τὸ συντελούμενον μέγιστον κακὸν καὶ νὰ συστήσῃ τὴν περιστολὴν αὐτοῦ διὰ τῶν μέσων, ἅπανα ἐπιβάλλουσιν αἱ τραγικαὶ τῆς παρούσης κατάστασεως συνέπειαι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Κατὰ καιροὺς ποὺ καὶ ποὺ ἀποκαλύπτονται δρῶντα διάφορα πνευματιστικὰ λεγόμενα κέντρα, ἐν τοῖς ὁποίοις ἐρασταὶ τῶν Ἀποκρύφων καλουμένων Ἐπιστημῶν ἀσχολοῦνται περὶ τὰ πνεύματα τῶν θενέωτων, καλοῦντες αὐτὰ «εἰς τὴν γῆν» καὶ προκαλοῦντες ἀνακοινώσεις των *de omnibus rebus*. Ἐπιφουλασσομένοι νὰ γράψωμεν μᾶλλον ἐμπεριστατωμένως περὶ τῶν πνευματιστικῶν τούτων ἀσχολημάτων, τοῦτο μόνον λέγομεν πρὸς τὸ παρὸν ἐξ ἀφορμῆς γραφέντων περὶ τοῦ ἐν συνοικίᾳ τινὶ τῶν Ἀθηνῶν «Συνδέσμου ψυχικῶν ἐρευνῶν» καὶ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μπέη τινὸς διαβοηθέντων ὡς δῆθεν τερατουργουμένων, ὅτι καλὸν εἶνε, ὅσοι ἐξ ἀφελείας περιπίπτουσιν εἰς τὰ δίκτυα τῶν ἀγυρτεῶν ταύτων, νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ

τῆς ἐκεῖ χαλκευομένης πολυμόρφου ἀπάτης, καί, φεύγοντες τὰς ψευδοδιδασκαλίας καὶ τὴν ἄλλην ἐν τοῖς τοιούτοις κέντροις ἐμφωλεύουσιν καὶ παραδοκοῦσιν ποικίλην πλάνην, νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν ἐργασίαν των.

§§ Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπήχθη νέος Σύλλογος γυναικειὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐνωσις τῶν Κυριῶν» τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ τῇ καθοδηγήσει τοῦ δραστηρίου ἐφημερίου τοῦ ναοῦ τῆς ἀγ. Αἰκατερίνης κ. Μάρκου Τσακάνη. Σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως εἶνε ὁ καταρτισμὸς τῶν μελῶν διὰ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς θείας Κοινωνίας, ἡ σκόπιμος ἐξάσκησης τῆς φιλανθρωπίας διὰ περιθάλψεως ἰδία τῶν πασχόντων, ἡ καταπολέμησις τῆς πολυτελείας καὶ τῆς ἀσέμνου περιβολῆς τῶν γυναικῶν, καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν Ἑλληνίδων εἰς ἐναρέτους μητέρας καὶ συζύγους. Ὡς μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὀρίζονται ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, ἡ διάδοσις τῆς ἀγ. Γραφῆς καὶ παντὸς ψυχοφελοῦς βιβλίου, ἡ ἐκδοσις χριστιανικῶν βιβλίων, ἡ παρακολούθησις καὶ προστασία τῆς ζωῆς τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ ἡ ἴδρυσις Γυναικειᾶς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς διὰ τὰς ἀπροστατεῦτους καὶ ἀνηλικίους νεάνιδας. Αἱ ἐπαγγελίαι τῆς Ἐνώσεως εἶνε, ὁμολογουμένως, πολλαὶ καὶ μεγάλαι, μαρτυροῦσαι πλοῦσιον τὸν ζῆλον καὶ ἀγαθωτάτας τὰς ἐφέσεις, ἀπομένει δ' εἰς τὸ μέλλον νὰ μαρτυρήσῃ ἂν ὁ ζῆλος οὗτος οὐ μόνον θὰ διακρατηθῇ, ἀλλὰ καὶ θὰ αὐξάνηται ὅλον ἐν ἵνα μὴ καὶ τὴν ἐπὶ τὸσον χρησταῖς ἐλπίσι πηχθεῖσαν Ἐνωσιν ταύτην καταλάβῃ ἡ ἐκ τῆς ψύξεως τῆς πρώτης ὀρμῆς ἀφάνεια, εἰς ἣν τσαῦτα Σωματεῖα κατήντησαν.

§§ Ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰς ὑπέρμαχος τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας» ἡ ἐν Βοστώνῃ Ἐφημερίς «Boston Evening Transcript», μεταφέρουσα εἰς τὰς στήλας τῆς ὀλοκλήρου τμήμα τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκκλησ. ἀνόρθωσιν, τοῦ Μακ. Μητροπολίτου, ἐπιλέγει, ὅτι ὁ νέος Μητροπολίτης, πιστεύων ὅτι ἡ μεγίστη ἀδυναμία τῆς Ἑλλάδος ἐγκεῖται ἐν τῇ ὑπερβολικῇ συγκεντρώσει δυνάμεως εἰς τὰς χεῖρας τῆς Πολιτείας, ὕψωσε φωνὴν οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλου ὑπὲρ τῆς παιδαγωγήσεως τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει στραγγαλισθῆ. Διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τὴν Ἑλλάδα εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ πόσον κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς ζωῆς τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐνισχύθη ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μεταθέτειν καὶ παύειν αὐθαρέτους τοὺς ἀνωχύρους δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐπαρχιακοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς, καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν Μητροπολίτην Ἀθηκῶν . . .»

§§ Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀγρινίου εἰς γενικὴν συνέλευσιν συνελθὼν, ἀπεφάσισε ν' ἀντιταχθῇ ἐντὸς τῶν νομίμων ὀρίων κατὰ πάσης ἐκτροπῆς τῶν ἐποπτῶν τῆς παιδείας καὶ παιδαγωγῶν τῆς νεότητος ἀπὸ τῶν ὑγιῶν βάσεων τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης. Δι' ἀνακοινωθέντος δ' αὐτοῦ, δημοσιευθέντος ἐν τῷ «Νεολόγῳ Πατρῶν», διακηρύττει, ὅτι ὁ λαὸς, δεχόμενος

παρ' αὐτῶν «μόνον ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὴν πραγματικὴν του πρόδου, ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν», θὰ ἀποκρούσῃ, ἐξ ἄλλου, «μεταρρυθμίσεις ἀνατρεπτικὰς καὶ ἀντικειμέναις πρὸς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν», θέλει δὲ τὴν «πρόδου ἐν τῇ ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ συνυφασμένην μετὰ τῶν ὑγῶν βάσεων τοῦ παρελθόντος, ὅποια εἶναι καὶ ἡ γλώσσα καὶ ἡ θρησκεία».

«Δὲν θέλομεν—ἐπιλέγει— ἄθρησκον ἐκπαίδευσιν καὶ γλώσσαν νεωτεριστικὴν· τούναντίον, ἐπιζητοῦμεν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν θρησκευτικῶν φρονημάτων...» Ἀξιόπαινος ἢ προειδοποίησις τοῦ καλοῦ Συλλόγου· ἀλλ' ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν εἰς νομοθέτου ἢ παιδαγωγοῦ Ἑλληνοσ κεφαλὴν νὰ ῥιζοβολήσῃ ἡ ἰδέα εἰσαγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα ἡμῶν ἀθρήσκου ἐκπαίδευσως, εἰς ἣτὴν καθ' ὅλου δ' ἐκπαίδευσιν γλώσσης διακοπτοῦσης τὸν ζωντανὸν ἡμῶν σύνδεσμον πρὸς τὸ παρελθὸν τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

Π

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ τοῦ πρῶτος φύλλου ἄρχεται ἡ δημοσίευσίς τῶν Πρακτικῶν τοῦ ἐν Κων/πόλει συγκροτηθέντος Πανορθόδοξου Συνεδρίου ἐν ἰδίῳ τετρασελίδῳ «Παραρτήματι» μετ' ἰδιαίτερας σελιδώσεως, ἵνα μετὰ τὸ πέρασ τῆς δημοσιεύσεως ἀπαρτισθῇ εἰς τεῦχος αὐτοτελές.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Ἐκηρύχθη ἀθῶς ὁ Ἀρσένιος Φιλίππου ἱεροδιάκονος τῆς Ἱ. Μονῆς Μ. Σπηλαίου.

— Ο μοναχὸς τῆς αὐτῆς Μονῆς Ἰάκωβος Γραίου κατεδικάσθη εἰς διετὴ σωματικὸν περιορισμὸν, εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Μεσσηνίας Ἱ. Μονὴν Βουλκάνου.

— Ἀπηλλάγη λόγῳ ἀμφιβολιῶν τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ ποινῆς ὁ ἱερομόναχος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Λαύρας Νήφων Ἀθανασιάδης ἢ Ντόμος.

— Ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια διὰ Λουτράκιον τῷ Σεβ. Μεσσηνίας καὶ δεκαήμερος τοιαύτη τῷ Σεβ. Μαντινείας δι' Ἀθῆνας.

— Τῷ ἱερεὶ Νικολάῳ Γκούφα ἐφημερίῳ ἐν Ναξῷ ἐπεβλήθη ποινὴ ἐνὸς μηνὸς ἀργίας ἀπὸ πασης ἱεροπραξίας.

— Διεβιάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ αἵτησις τῶν ἱερέων Γ. Παπαδοπούλου καὶ Γ. Ἀσημακοπούλου μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως διὰ Νομοθ. Διατάγματος ὁρισθῇ ἡ μὴ μετάθεσις τῶν δημοδιδασκάλων ἱερέων ἐκ τῶν θέσεων τῆς ἐφημερίας αὐτῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐνώσις τῶν Κορασίων ἵδρυσεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους νυκτερινὴν Σχολὴν ἀπόρων κορασίων, εἰς τὴν ὅλοισιν ἐφοίτησαν περὶ τὰς 40 μαθητριάς. Προσκληθεὶς ὁ Μακαριώτατος μετέβη μετὰ τοῦ αἰδ. Μάρκου Τσακτάνη τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν καὶ παρακολούθησε τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν, ἐπευλογήσας τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

— Πρὸς μελέτην τοῦ Ἐκκλησιαστ. μουσικοῦ ζητήματος προσελάσεν ὁ Μακαριώτατος τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν (29) εἰς τὴν Μητροπόλιν τινὰς τῶν κορυφαίων ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν μουσικῶν καὶ ἀπεφάσισε τὸν καταρτισμὸν εἰδικῆς

Ἐπιτροπείας, ἣτις μέλλει νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν ἐργασίαν. Βάσις καὶ ἀφετηρία τῆς ἐργασίας ταύτης ἔσται ἡ ἀποκρίσασις καὶ κωδικοποίησις τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

— Πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ πολιοῦχου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ πρῶτου Ἐπισκόπου ἁγ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, ὁ Μακαριώτατος κατήχησε μεγάλην Ἐπιτροπὴν, ἣτις συνελοῦσα ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει συνεσκέφθη περὶ τῶν ἐνδεικνυομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου μέτρων καὶ κατήχησεν ἐξ ἑαυτῆς διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἄμεσον ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ναοῦ. Ἐπειδὴ δὲ παρίσταται ἀνάγκη καταχωρήσεως τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νόμου, τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Μακ. μετὰ τινῶν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ αἰδ. Α. Παπαναστασίου, τοῦ κ. Παπαϊωάννου καὶ τῶν κυριῶν Χανζηκυριάκου (Ὑπουργοῦ) καὶ Εὐγενίδου, μετέβη πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν ἀρχηγόν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὸν κ. Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρ' ὧν ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν περὶ ἐκδόσεως σχετικοῦ Ν. Διατάγματος. Τὴν ἐπαύριον δὲ τελέσας τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐν τῇ δμιλίᾳ αὐτοῦ πρὸς τὸ πλήρωμα προέτρψε τὸ νὰ συντρέξῃ προθύμως εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς Τριτῆς (3) κατελθὼν ὁ Μακαριώτατος εἰς Πειραιᾶ μετέβη εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς «Ἀγάπης» πρὸς ἐπίκεισιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ τμήματος τῆς «Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Ἐνώσεως τῶν Κορασίων». Ἐκατοντάδες κορασίων ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ., ἣτις ἀπηύθυνε πολλὰς πατρικὰς παραινέσεις πρὸς τὰς Χριστιανὰς Ἑλληνίδας περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀπαντήσασα εἰς προσφώνησιν μιᾶς τῶν μαθητριῶν καὶ τοῦ προέδρου τῆς Ἐνώσεως αἰδ. Μάρκου Τσακτάνη.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ λήξαντος Ἀκθήμεικοῦ ἔτους συνεδρίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἀνακοινωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Κοσμητοροῦ ἐγγράφου τῆς Πρυτανείας περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῇ 31 Αὐγ. 1923, τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς· κ. κ. Γεωργίου Δέροβου καὶ Ἰωάννου Μεσσωρᾶ ἐνεκεν τοῦ περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Νομοθ. Διατάγματος τῆς 28)30 Μαΐου ἐν. ἔτους, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. Νικόλαος Παπαγιαννόπουλος ἀναστάς, προσεφώνησε μετὰ βαθείας συγκινήσεως τοὺς ἀποχωροῦντας συναδέλφους διὰ τῶν ἐξῆς :

Προσφιλεῖς συνάδελφοι,

Τελεσφόρος ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας τὰ ἱερά γράμματα ἐν σχολαίσις τῆς μέσης ἐκπαίδευσως καὶ τῆς Ριζοκράειῳ Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς διδάξαντε, κατηξιώθητε ἐν ἔτει 1897—98 ὑπὸ τοῦ Παναγᾶθου νὰ καταταχθῆτε ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ Γένους Παιδευτηρίῳ. Μετ' ἀγάπης δὲ τὰ μαθήματα, ὧν τὴν διδασκαλίαν ἀνελάβατε, θεραπεύσαντες καὶ μετὰ ζήλου καλλιεργήσαντες ἐκοσμήσατε τὸ Ἐθνικὸν Παιδαγωγικὸν διὰ τε τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως, διὰ τε τῆς διδασκαλίας καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων. Εὐάθλως δὲ κατὰ τὸν μακρὸν διδασκαλικὸν βίον ἡγωνισάμενοι, τατιμημένοι, σεβαστοὶ διδά-

σκαλοι, αποχωρεῖτε κατὰ νόμον ἕνεκα ὀρίου ἡλικίας ἐκ τῆς τακτικῆς πανεπιστημιακῆς καθηγεσίας.

Ἡ τῶν Θεολόγων Σχολὴ βαθυτάτην, ἐρίτιμοι συναδελφοί, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ὑμῶν αἰσθάνεται λύπην. Πέποιθε δέ, ὅτι ἡ Πολιτεία, καθορώσα τὸ μέγιστον ἀδίκημα, τὸ προσγιγνόμενον ἐκ τῆς ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἐπιστήμης ἀπουσίας τοῦ σεβασμίου καὶ σοφοῦ καὶ πολυπείρου γήρατος, τάχιστα θὰ μετὰβλη τὰς περὶ ἀποχωρήσεως τῶν πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν διατάξεις.

Τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν συμμερισθέντων ὁμοθυμῶς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαγιαννοπούλου λεχθέντα, ὁ ἐκ τῶν ἀποχωρούντων κ. Γ. Δέρβος ἐξέφρασε θερμὰς ἐπὶ τούτοις εὐχαριστίας, ὁ δὲ Κοσμητὴρ κ. Ἰω. Μεσολωρᾶς, λαβὼν τὸν λόγον, ἠὲ εὐχαρίστησεν εὐγνωμόνως διὰ τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῆς συμπαθείας τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἐκ τῆς ὥρας καὶ εὐγενοῦς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας, διεβεβαίωσε δ' αὐτούς ὅτι καὶ ἐφεξῆς δὲν θὰ παύσωσιν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἱεράς Ἐπιστήμης καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Θεολ. Σχολῆς, ἰδίως ἐκφράσας εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ, δι' ἣς περιεβλήθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς Κοσμητείας αὐτοῦ.

Μεθ' ὃ ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν συνεδριῶν τῆς Σχολῆς, ἤτις ἠῤῥατο πρόδον καὶ τελείαν συμπλήρωσιν ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

— Κατὰ τὸ λήξιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀνεκηρύχθησαν πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς οἱ ἐξῆς :

Ἀνθίμος Ν. Βαρδακῆς, Κορνῆλιος Γ. Τζαννάκης, Χρήστος Ν. Παλατιογιάννης, Ἀγαθάγγελος Ἐλ. Ἐλευθερίου, Φιλόθεος Κ. Ἰερεΐδης, Δημήτριος Ἀν. Θεοδόσης, Εὐάγγελος Π. Μανεισιώτης, Βασίλειος Α. Δέρβος, Ἀθανάσιος Π. Ἡλιόδης, Ἀναστάσιος Λεων. Κωτσῆς, Μισαὴλ Ν. Μαζοκοπάκης, Ἀκάκιος Ἀνδρ. Λαυριώτης, Γεώργιος Θ. Παπαδόπουλος, Ἀνδρέας Κ. Παπαγεωργακόπουλος, Γεώργιος Μ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ἰωάννης Γ. Κάντας, Βασίλειος Ν. Κουφός, Εὐάγγελος Δ. Πρίνας, Κωνσταντῆνος Ι. Καζαντζῆς, Μῆρκος Μ. Τσακτάνης, Παναγ. Ἐθ. Κουτσουναρῆς, Ἀθηνάγορας Στ. Βιράκλας, Κλήμης Ἰω. Παπαϊωάννου, Ἰωάννης Ν. Ρουσόπουλος, Ἡρακλῆς Γρ. Παπαδημητρίου, Ἀλέξανδρος Κ. Γκανιάτσος, Γρηγόριος Ν. Μαχαριιώτης, Δημ. Ἡλ. Καλλονᾶς, Σωκρ. Π. Παπαθανασίου, Χρήστος Μ. Παπαμιχαήλ, Παν. Μ. Θεοδοσίου, Χερουβεῖμ Κ. Ἀννίος, Γεράσιμος Δ. Καραθασίλης, Ν. Μαρκετίης καὶ Ἀπίστολος Παπαθανασίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Μελέτιος ἐπισκεπτόμενος πρὸ τινος τὴν Πύλον το πρῶτον ἀπὸ ἐπταετίας, ἀπεβύθη εἰς Μεθώνην, ἐνθα ἱερούργησας καὶ διδάξας τὸν προσεβλόντα εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν λαὸν ἐτακτοποίησε καὶ ἐφημεριακὰς τινὰς ὑποθέσεις. Ἐπισκεψάμενος δ' εἶτα τὰ χωρία Γουδιτὰζ, Μεσχωρίον, Καινοῦρια—χωριό, Κρηνηοῦ καὶ Ἰκλινα καὶ ἐν ἱεουργίαις εὐλόγησας τοὺς Χριστιανούς, ἐν τῇ πρὸς αὐτούς διδασκαλίᾳ ἰδίως ἐτόνισε τὸν κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐκκλησιασμόν. Ἀφικόμενος δ' εἰς Πύλον πανηγυρικῆς ἔτυχεν ὑποδοχῆς ὑπὸ τε τῶν ἀρχῶν, τῶν προκρίτων καὶ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως, ἐλειτούργησε δ' ἐν τῷ ναῶ τοῦ φρουρίου, εὐρυχωροτέρῳ τοῦ τῆς πόλεως, διὰ τὴν συρροὴν μεγίστου ἐκκλησιαστικτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέτεινεν ἐν ἐμπεριστατωμένῃ διδασκαλιᾷ λόγους πατρικῶν γυθεισῶν.

— Ὁ Σεβ. Μεσσηνίας πληροφορηθεὶς ὅτι πολλοὶ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ δὲν φοιτῶσιν εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ τὰς Κυριακὰς, ἀπήρθυσεν Ἐγαβύκλιον πρὸς τοὺς ἐφημερίους τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, δι' ἧς παραγγέλει αὐτοῖς νὰ μὴ μεταδίδωσι τὰ ἄχραντα Μυστήρια πρὸς τοὺς μὴ τακτικῶς κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐκκλησιαζομένους. Ἡ αὐστηρότης τοῦ μέτρου ἐλπίζεται νὰ φέρῃ τοὺς ἀναμενόμενους κέρπους.

— Δι' ἄλλης ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἀναγνωσθείσης ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς τῶν Καλαμῶν, ὁ Σεβ. ποραίνει τοὺς Χριστιανούς νὰ ἀποφεύγωσι τὰς μαγείας, καθ' ὅτι πολλοὶ «μάγισσαι», ἀφικόμενοι ἐκεῖσε μετὰ τῶν προσφύγων, κητέκλυσαν τὴν πόλιν, καὶ μαγεύουσαι τὴν «τύχην» τῶν ἀνθρώπων εἰσέδυσαν μέχρι καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἀδύτων. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ συμβουλαὶ τοῦ Σεβ. θὰ ἀκουσθῶσι μετὰ προσοχῆς, οἱ δὲ κάτοικοι Καλαμῶν, διαφωτιζόμενοι περὶ τῆς ἀγυρτείας τῶν πρὸς πορισμὸν τοῦ βίου ἐπὶ κινδῶν τῶν χριστιανῶν ψυχικῶν τε καὶ κοινωνικῶν διὰ μαγανειῶν μαγευομένων, θὰ ἀποφεύγωσι τὰς ταυτάς δεισιδαιμονίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑἰΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Καθ' ὃ λεπτομερῶς ἀνγκράφει ἡ «Νέα Ἑλλάς», πανηγυρικὰ ἐτελέσθησαν ἐν Μεσολογγίῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ εἰς τιμὴν τοῦ Ἐπισκόπου Ρωγῶν Ἰωσήφ ἐγερόντος μνημείου, τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐκφώνησαντος τοῦ κ. Χρ. Παλαμᾶ, δι' ὧραίων καὶ εὐστόχων λέξεων ἐξάρωντος τὴν θέσιν, ἣν εἶχεν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὁ ἠρωϊκώτατος Ἐπίσκοπος.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ Συνταγματικῶν τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων Μητροπόλεων, ὧν ἡ μὲν τῆς Οὐγγροβλαχίας ἔχει ἔδραν τὸ Βουκουρέστιον καὶ τέσσαρας Ἐπισκοπὰς ἐν Μουντενῆ (Πρωτεύων Ρουμανίας Μύρων Κρίστεα), ἡ δὲ τῆς Μολδαβίας καὶ Σουτσάβας ἔχει ἔδραν τὸ Ἰάσιον καὶ τρεῖς Ἐπισκοπὰς ἐν Μολδαβίᾳ (Γεωργέσκου), ἡ τῆς Τρανσυλβανίας ἔχει ἔδραν τὸ Σιμπιου καὶ τέσσαρας Ἐπισκοπὰς ἐν Τρανσυλβανίᾳ (Νικόλαος Μπαλάν), ἡ τῆς Βουκοβίνης ἔχει ἔδραν τὸ Τσέρνοβιτς μετὰ μίας Ἐπισκοπῆς ἐν Βουκοβίνῃ (Βλαδίμηρος). Ἐπίσης ὑπαρχει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Βεσσαραβίας ἔχουσα ἔδραν τὸ Κισνόβιον, μέλλουσα δὲ ν' ἀνεκηρυχθῆ εἰς Μητρόπολιν, μετὰ δύο Ἐπισκοπῶν (Γουρίας). Ὑπαρχει πρὸς τούτοις Ἐπίσκοπος τοῦ Στρατοῦ.

— Τῇ 29 Μαρτίου ἐξελέγησαν ἐξ νέου ὀρθόδοξοι Ρουμῆνοι Ἐπίσκοποι. Ἡ ἐκλογή ἐγένετο ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιακῆς Συνελεύσεως, ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν ὑπευργῶν, τῶν γεροσυναστῶν, τῶν βουλευτῶν, τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησ. Κοινοβουλίου, καὶ ἐξ ἀπεσταλμένων ἐκ Βεσσαραβίας, τούτων μετασχόντων τῆς ἐκλογῆς προκειμένου νὰ ἐκλεγῶσι δύο Ἐπίσκοποι διὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Μετὰ δέησιν, φάλευσαν ὑπὸ πολυμελοῦς χοροῦ ἐν βυζαντινῇ μουσικῇ, οἱ ἐκλογεῖς, εἰσελθόντες εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, κειμένης ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Μητροπόλεως, ἤκουσε τοῦ Πρωτεύοντος τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐξαροντος τὸ γεγονός τῆς συλλήβδην ἐκλογῆς ἐξ ἐπισκόπων, καὶ ποιουμένου ἐκκλησίων εἰς τὰ αἰσθητάματα τῶν ἐκλογεῶν ἵνα ψηφίσωσι τοὺς ἀρίστους. Ἐν ὅλῳ παρῆσαν 242 ἐκλογεῖς, ἀνεδείχθησαν δὲ διὰ τῆς ψηφοφορίας οἱ Ἐπ. Λουκιανὸς Τριτεάνου ὡς Ἐπίσκοπος Ρώμαν, Γρηγ. Νικο-

λεάντου ως Ἐπίσκ. Βουζαίου, Ἐπ. Ἰακώβ Ἀντόνοβιτς ὡς Ἐπ. Κατω Δουνάβειος, ἱερεὺς Ἰλίας Θεοδώρεσκου ὡς Ἐπ. Κωνσταντίνος, ἱερεὺς Κοτλαρτσιούκ (Κοσμήτωρ τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ ἐν Τσερνόβιτς Πανεπιστημίου καὶ Γερουσιαστῆς) ὡς Ἐπ. Τσετάτσεα Ἀλβα, καὶ Ἐπ. Βεσσαριων ὡς Ἐπ. Βίλτε.

— Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου ἡ Ῥουμανικὴ Ἐκκλησία ἐστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν ὡς ἀριστα σκόπιμον χρησιμοποίησιν τῶν ἀνά τὸ Κράτος μονῶν ὑπὲρ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, καθιστῶσα αὐτὰς χρησίμους καὶ συγχρονίζουσα πρὸς τὰς τοῦ παρόντος συνθήκας. Οὕτως ἐν ταῖς γυναικείαις μοναῖς πρῶτος ἐγκατέστησεν ὄργανα πολέμου, διανεμηθέντα μεταξὺ τῶν καλογραιῶν, αἵτινες ὡς μητέρες ἀνατρέφουσι καὶ περιθάλπουσιν αὐτὰ, ἐκπαιδευόμενα συγχρόνως ἐν ταῖς, ἐν ταῖς αὐταῖς μοναῖς συσταθεῖσαι, ἐπαγγελματικῆς σχολαῖς.

Ἐξ ἄλλου σπουδαιότερον βῆμα ἐγένετο πρὸς κοινωφελῆ χρησιμοποίησιν καὶ τῶν ἀνδρῶν μονῶν. Οὕτως ἐν τῇ παρὰ τὸ Βουκουρέστιον μονῇ τῆς Τσερνίκας καὶ τῇ παρὰ τὸ Ἰάσιον τοῦ Νεάμτς ἡ Ἐκκλησία συνέστησεν Ἐκκλησιαστικὰ Τυπογραφεῖα, ἐν οἷς, πλὴν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὅλ' ἐκτελῶνται παντὸς εἴδους τυπογραφικαὶ ἐργασίαι.

Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δυσὶ τούτοις τυπογραφείοις ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας ἀπεφασίσε νὰ συστήσῃ «Σχολὰς Γραφικῶν Τεχνῶν» κατὰ τὸ πρότυπον τῶν τελευταίων τῆς Εὐρώπης.

Ἐν αὐταῖς θὰ ἐκπαιδεύωνται ὄργανα πολέμου, διανύοντα τριατὴ ἐκπαιδευτικὸν κύκλον, οὗ το Πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα μαθήματα: Ῥουμ. γλῶσσαν, Κοινωνίαν καὶ Οἰκογένειαν, Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν, Ὑγιεινὴν, Φιλολογίαν, Γαλλικὴν γλῶσσαν, Ἀριθμητικὴν, Γεωμετρίαν, Γενικὴν Τεχνολογίαν, Βιομηχανικὴν Ἰχνογραφίαν, Φυσικὰς Ἐπιστήμας, Καλὰς Τέχνας, Λογιστικὴν Ἀλληλογραφίαν, Ἰχνογραφίαν, Εἰδικὴν Τεχνολογίαν, Χαρτολογίαν, Τυπογραφικὴν, Βιβλιοδετικὴν, Λιθογραφικὴν καὶ Νομοθεσίαν. Ἐκαστον τῶν μαθημάτων τούτων ἀναλυτικῶς εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς.

Ἐρανοὶ ὑπὲρ τῶν θυμάτων Ψυτταλείας

Μητροπολίτης Νουπακτίας Δρ. 202.50. Μητροπολίτης Θήρας 1486.69. Ἱ. ναὸς Κοιμήσεως Κάλισθ. Δρ. 100. Μητρολίτης Θηβῶν καὶ Λιβαδειας Δρ. 2591. Μητροπολίτης Κορινθίας Δρ. 3523.50 Μητροπολίτης Χαλκίδος Δρ. 4228.50. Μητροπολίτης Κοζάνης Δρ. 458. Μητροπολίτης Καρυστίας Δρ. 3.539. Ἐκκλ. Συμβ. Μπελεσταίου Δρ. 78.50. Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας Δρ. 5.640.80 Μητροπ. Ἀρτης β' δόσιν Δρ. 231.50.

Συνθρομαὶ ἐκ δίσκων ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλλιθέῃ εὐανθρωπικοῦ ἰδρύματος τοῦ *Οἴκου Τυφλῶν*. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Δρ. 10.245.35. Ὁ Σεβ. Μητρ. Μαντινείας καὶ ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γόργυνος Δρ. 3.068.95. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν καὶ ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας Δρ. 2.210. Ὁ Σεβ. Μητρ. Θηβῶν καὶ ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος Δρ. 3.476.05. Ὁ Σ.Μητρ. Ἀρτης καὶ ὡς Τοπ. Μητρ. Ἀκαρνανίας Δρ. 2.863. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας καὶ ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τριφυλλίας Δρ. 2.260.45. Ὁ Σεβ. Μητροπ.

Λευκάδος καὶ ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας Δρ. 500. Οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται: Καλιβρύτων Δρ. 1.394. Θήρας Δρ. 431. Παροναξίας Δρ. 302.30. Ὑδρας Δρ. 454.80. Ἀργολίδος Δρ. 839. Θεσσαλιώτιδος Δρ. 936. Ζακύνθου Δρ. 600. Κεφαλληνίας Δρ. 1.120. Τρικκης Δρ. 1163.45. Φθιώτιδος Δρ. 577. Φωκίδος Δρ. 439. Γυθείου Δρ. 362. Ναυπακτίας Δρ. 1770. Λαρίσης Δρ. 520. οἱ Πανος. Ἀρχιερατικ. Ἐπίτροποι Σπάρτης Δρ. 1,087.50. Κυθήρων Δρ. 430.

Εἰσφοραὶ ἐκ δίσκων ὑπὸ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων τῶν νέων χωρῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλλιθέῃ Φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος τοῦ *Οἴκου Τυφλῶν*.

Οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται: Δράμας Δρ. 625. Καλλ. πόλεως Δρ. 321. Κυθωνίων Δρ. 225. Χίου Δρ. 2.278. Ἀδριανουπόλεως Δρ. 415. Αἴνου Δρ. 470. Μυριοφύτου Δρ. 187. Ἰωαννίνων Δρ. 870. Βερβίων Δρ. 315. Σεργῶν Δρ. 300. Σατίστης Δρ. 300. Θεσσαλονίκῃ, Δρ. 649. Γρεβενῶν Δρ. 400. Σάμου Δρ. 300. Πρεβέξης Δρ. 674.65. Καστορίας Δρ. 250. Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κρήτης Δρ. 310. Ἐπίσκοποι: Κισσάμου Δρ. 116.05. Ἱερουσού Δρ. 187. Ἱεροσητίας Δρ. 400. Λάμπης Δρ. 365. Κυδωνίας Δρ. 378. Ῥεθύμνης Δρ. 700. Ὁ Πανος. Ἡρωτοσύγγελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σηλυβρίας Δρ. 600. Ὁ Πανος. Πρωτοσύγκελλος καὶ Γεν. Ἐπίτροπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης Δρ. 830.75. Ὁ Πανος. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Εὐάνθης Δρ. 626. Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ῥεθύμνης ἐπεμαρθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Δρ. 511.95 μὴ καταχωρισθείσας, ἐκ παραδρομῆς, εἰς τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους λογοδοσίαν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

[Ἡ «Ἐκκλησία», βιβλιογραφεῖ πᾶν σύγγραμμα, οὗ ἀντίτυπον στέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Σεβ. στοπουλείου Ἀγῶνος Κρίσις, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ τῶν τελευταίων αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς 13 Μαΐου 1923 ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ *Θεοφίλου Βορέα*, τακτικοῦ Κυθηγιτοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, 1923.

Ἄρχιμ. Θεοφύλ. Ν. Παπακωνσταντίνου (ἐφημερίου τοῦ Στολίου), Τα Ἀπομνημονεύματα μου ἤτοι: ἀνέκδοτα τοῦ βίου μου καὶ εἰκὼν τῆς ἀμύδρα τῆς δυνάμεως τοῦ θείου λόγου. Ἐν Ἀθήναις, Τυποῖς «Προμηθεὺς» 1922.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΕΝΤΕΥΞΕΙΣ 6-7 μ. μ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
} ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. ΧΡ. 30

Διὰ τοὺς φοιτητὰς, τοὺς ἱεροσπουδαστὰς καὶ
τοὺς μαθητὰς τὰ ἡμῶν

Τύποις «Φοῖνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι